

Nevoia de discernământ spiritual – deosebirea duhurilor 2 Petru 2:1-3

Introducere:

2 Petru, cap 2 este inima epistolei 2 Petru și ocazia scrierii ei

- Satana sa străduiut întotdeauna să se infiltreze în poporul lui Dumnezeu prin cei care spun că vorbesc pentru Dumnezeu, dar vorbesc pentru el, prin cei care pretind că vorbesc adevărul, dar de fapt propovăduiesc erori.
- Deoarece aceasta este o tactică vechi Satanei, Dumnezeu a avertizat în mod repetat pe poporul Său cu privire la astfel de învățători falși.

A. Cum apar învățătorii mincinoși?

- Vorbesc de la ei, nu de la Domnul – din îndrăzneală...
- Sunt plecați fără vreo însărcinare (Fapte 15:24 – *Fiindcă am auzit că unii, plecați dintre noi fără vreo însărcinare din partea noastră, v-au tulburat prin vorbirile lor și v-au zdruncinat sufletele*)
- Pe fondul slăbiciunii și decăderii poporului lui Dumnezeu (2 Timotei 4:1-4)

B. Domenii ale învățurii lor:

- Venirea Domnului
 - nu vine acum...
 - a venit deja....
 - va veni la data asta sau asta....
- Se substituie lui Hristos ca lideri, izbăvitori, mari învățători (Mat 24:4-5 Drept răspuns, Isus le-a zis: „*Băgați de seamă să nu vă înșele cineva. Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu și vor zice: „Eu sunt Hristosul!”*” Și vor înșela pe mulți.)
- Învățături greșite – de fapt o altă Evanghelie (2 Co 11:3-5, 13-14,18 și 1 Tim 4 – ei opresc căsătoria și întrebuintarea bucatelor)

C. Sfera lor de activitate – în biserică (între voi....)

Cum? 2 Timotei 4:1-4

- a. Biserica captează parfumul lumii și începe să-i placă lumea
- b. Nu vor mai putea suporta doctrina sănătoasă (nu mai vrea confruntare, aliniere la dreptarul înv sănătoase, îndreptare, pocăință)
- c. Nu mai sunt preocupați de Dumnezeu, ci de actele de cult (worship !?)

Rezultatul:

- a. își vor întoarce urechea de la adevăr....
- b. îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute și
- c. își vor da învățători după poftele lor.

D. Subtilitatea acțiunilor lor (vor strecura pe furiș.....)

Ilegal, acoperit, înșelător....

De aceea este atât de tragic când biserica face o virtute din toleranță până la punctul în care este atât de tolerantă, încât devine intolerantă față de adevăr.

E. Atitudinea lor ofensatoare – un sacrilegiu, necinstire, profanare (se vor lepăda chiar de Stăpânul.....)

F. Succesul lucrării lor (mulți îi vor urma în destrăbălările lor) „*Băgați de seamă Și vor înșela pe mulți*” (Matei 24:4-5)

Concluzie:

- Cum putem face față acestei ofensive a celui rău? Răspunsul îl vedem în 2 Petru, capitolul 1
- Printre reursele pentru viață și evlavie oferite de Dumnezeu, la loc de cinste este și discernământul spiritual.
- Cele mai mari obstacole în calea dobândirii discernământului spiritual sunt:

1. Ignoranța asociată cu infantilitatea spirituală (Efeseni 4:14-15: „*să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire, ci credincioși adevărului în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Cristos*”)

2. Subiectivismul

- Subiectivismul spune că realitatea și adevărul sunt relative și personale. Mulți spun, „tu ai adevărul tău și eu îl am pe al meu”. Nu este de mirare că ne lipsește discernământul.
- David Wells avertizează despre pericolele subiectivismului în biserică și discută obiectivitatea adevărului biblic așa cum a fost înțeleasă de către primii creștini: „*Faptul că adevărul lui Dumnezeu a fost transmis prin evenimente externe individului înseamnă că el este obiectiv, iar faptul că este obiectiv înseamnă, în plus, că adevărul este public. Conținutul acestui adevăr nu a putut fi privatizat, redus în conștiința privată. Cei care au fost instruiți în revelația biblică nu puteau urma calea păgânilor, care stabileau credința lor în baza experienței lor și a intuițiilor lor cu privire la natura umană. Credința creștinilor a fost întemeiată exclusiv pe caracterul obiectiv și public al Cuvântului lui Dumnezeu. În acest fel, ei au fost distinctivi și unici în credința lor, între aceste culturi antice. În contextul post-modern, unde semnificația credinței este găsită în lăuntrul omului, criteriile pentru a discerne adevărul de minciună sunt la fel de numeroase pe cât de mulți sunt indivizii care discern*”.
- Odată ce discernământul devine subiectiv (nu obiectiv) oamenii devin în realitate fără discernământ.

3. Pragmatismul (Proverbe 14:12)

- Cuvântul pragmatism provine din termenul vechi grecesc „pragma” care însemna acțiune. Termenul a fost ridicat la rang filozofic în secolul XIX de americanul Charles Sanders Peirce sub numele de „pragmaticism”. Peirce a dezvoltat o concepție generală asupra adevărului. Această concepție susține că nu există idei care sunt adevărate în sine ci numai idei care devin adevărate în cursul acțiunii indivizilor, în măsura în care dau rezultate.
- Pragmatismul este atractiv pentru că refuză să accepte orice sistem al adevărului absolut.
- Preocuparea „Va funcționa?” a umbrit mult timp „Este adevărat?”
- Se așteaptă ca serviciile divine și lucrarea bisericii să răspundă rapid nevoilor percepute de credincioși.
- Orice teologie, indiferent de cât de biblică este, este acceptată doar în cazul în care ea oferă satisfacție personală.

Ce avem de făcut? Ce trebuie să știm?

1. Discernământul spiritual este un dar al Duhului Sfânt și o lucrarea a Lui
2. Discernământul presupune o bază obiectivă pentru adevăr – pe care o avem: Sfintele Scripturi
3. Avem nevoie de frică de Dumnezeu
4. Trebuie să știm că avem ungera care ne învață toate lucrurile (atenție! Ioan a scris că fiecare creștin adevărat este uns de Dumnezeu în Hristos și, prin urmare, nu are nevoie de o „ungere specială” în afara Lui. Singura ungeră specială a avut-o – și o are – Cel care este uns deja: Isus Cristos, Marele Preot al mântuirii noastre. De aceea ungera Lui ne binecuvintează și pe noi – Ps 133:2 – dacă rămânem, așa cu ni se spune în 1 Ioan 2:27, în Hristos)
5. Avem nevoie de Comunitatea Duhului – Biserica. Ea este și comunitatea în care se manifestă puterea lui Dumnezeu de păstrare a sfinților în har
6. Avem nevoie de un proces riguros de cercetare, de „judecată” și evaluare a învățăturii primite, a profețiilor, etc. Vezi 1 Cor 14:29 și credincioșii din Berea – Faptele Ap 17:11